

Napsali jste nám: Žáci umělecké školy navštívili Rusko

Po exotických výletech do Indie a Chile se naskytla žákům Základní umělecké školy Louny vyrazit do mrazivého Ruska. Ti, kteří se nenechali odradit společenskými předsudky a všeobecnou (srpnovou) averzí k našim slovanským bratrům, se sešli na dvou výběrových zkouškách, ve kterých bylo postupně vybráno pět vhodných adeptů k vystoupení v rámci programu „Zpíváme s Masarykem“. Pod taktovkou vedoucího zájezdu, skladatele Daniela Dobiáše, se konaly další dvě zkoušky, na nichž se doladil program koncertů.

Ve čtvrtek 1. února naše skvadra vyrazila, v půl šesté ráno jsme se všichni sešli před budovou „hudebky“. Paní ředitelka se svým mužem, učitelé Honza Stehlík a Jirka Soukup a čtyři žáci, já (Jan Budinský), Jan Hruška, Tereza Blahoutová a Kamila

Hájková. Poslední žačka Natálie Kučerová měla to štěstí a dopravu na letiště si zajistila sama. Po deseti minutách náročného skládání zavazadel a lidí do malého transitu, které připomínalo hru Tetris, jsme konečně byli usazeni, sice ne pohodlně, ale byli. Poté, co nás pan Smrt bezpečně dopravil před terminál, jsme se setkali i s našim milovaným srdcem zájezdu, panem Danielem Dobiášem, ten viděl, jako vždy, vše pozitivně a dodal nám sebedůvěru větou, která se postupem času stala heslem našeho výletu: „Já myslím, že to bude dobrý“.

Odbavení proběhlo relativně bez problémů, i když třeba akordeon letěl místo na mě, na pana Dobiáše.

Let do Rigy celkem utekl, pro některé účastníky zájezdu to byl jejich první let.

Odpoledne jsme přistáli v Moskvě, u výdeje zavazadel se však ukázalo, že akordeon zůstal v Rize. Letištní personál přislíbil jeho doručení do příštího dne, jedinou výhodou tedy bylo, že jsem ho nemusel vláčet po celé Moskvě (prozatím). Na nádraží na nás čekal náš průvodce Alexej, ten nás dovedl ruským vojenským krokem do Českého centra, kde nás ubytovali.

V pátek jsme měli první zkoušku k sobotnímu koncertu a odpoledne jsme si prohlédli Kreml. Večer jsme všichni nasávali krásnou atmosféru a výzdobu na Rudém náměstí (Krasnaja ploščad') za jemného sněžení. Po návratu do centra jsme s radostí zjistili, že harmonika v pořádku dorazila.

V sobotu nás čekal den D, dopoledne jsme navštívili mauzoleum Lenina a také obchodní dům GUM. Po obědě jsme si jeli pro nástroje a měli zkoušku v muzeu na Rudém náměstí, kde začínal od 16 hodin náš koncert.

Hráli jsme v nádherném malovaném prostoru, kde na nás shlíželi ze stropu všichni ruští carové. Vystoupení se nám povedlo a myslím, že mělo úspěch. Večer jsme si sbalili věci a Alexej nás v roztátém sněhu hnál přes půlku Moskvy až na Leningradské nádraží, odkud nám odjížděl vlak. Cesta ubíhala rychle a užili jsme si během ní mnoho zábavy.

Ráno jsme přijeli do Petrohradu, našli náš hotel a čekali, než budeme ubytováni. Odpoledne jsme opět měli koncert, tentokrát v knihovně. Podle všeho měl ještě větší úspěch než ten v Moskvě, publikum bylo nadšené a u národní hymny mnohým ukápla slzička, i sám pan konzul Karel Kühnl zpíval všechny lidové písně. Večer už jsme jen ulehli a dopřáli si zaslouženého odpočinku.

V pondělí jsme zažili první ochutnávku Petrohradu, prohlédli si Petropavlovskou pevnost a prošli se po Něvském prospektu, zažili jsme pověstný petrohradský vítr a zimu.

Celé úterý jsme strávili prohlídkou petrohradské Ermitáže, večer pak trio Honzů věnovalo hokejovému utkání mládežnického týmu Petrohradu.

Ve středu jsme měli unikátní možnost zahrát v místní základní škole, v neděli jsme totiž měli takový úspěch, že nás pozvali k vystoupení. Program byl přizpůsobený dětem a i naše sestava byla zredukována, Honza (John 2) Hruška neměl kam zapojit svou baskytaru, takže nás podpořoval jen z hlediště. Možnost prohlédnout si prostředí ruských škol bylo pro nás všechny úžasnou příležitostí. Dětem se to podle všeho líbilo, protože se prý další

▲ Žáci lounské základní umělecké školy vystoupili s programem *Zpíváme s Masarykem* v muzeu v Moskvě.
2x foto Jindřiška Riedlová

den ptaly, jestli zahrajeme znovu.

Čtvrtek a pátek byly ve znamení návštěvy Kateřinského paláce s jantarovou komnatou a zbytku Ermitáže.

V sobotu jsme se rozloučili s krásnými „Benátkami severu“ z paluby křižníku Aurora (na snímku vlevo) a pomalu si balili kufry.

Neděli jsme započali brzkým vstáváním a dopravou na letiště, v poledne naše letadlo přistálo v Rize a my měli asi pět hodin na prohlídku centra města. Překvapilo nás mrazivé klima, které v Rize vládlo.

Po přistání v Praze se všem ulevilo, že

naše zavazadla tentokrát dorazila v plné sestavě. Všichni se těšili domů a vzpomínali na události předchozích dnů a trochu litovali toho, že už vše končí. Během koncertů na nás ležela zodpovědnost dobře reprezentovat nejen školu, ale také naše město a vlast. Pan Dobiáš nakonec zhodnotil vše slovy: „Já myslím, že to bylo dobré.“ a z toho se dalo usoudit, že to dobré bylo. Zažili jsme obrovské ruské dobrodružství, které se dá připodobnit snad jen k obsazení Transsibiřské magistrály našimi legionáři. Ale za těch pár omrzlin to stálo.

Jan Budinský

Týdeník Lounska

PRESS

28. února ■ číslo 8 ■ ročník 23 ■ www.ohremedia.cz ■ cena 10 Kč